29 de maig: Sant Pau VI, papa

Text de l'Evangeli (*Mt* 16,13-19): En aquell temps, Jesús va arribar a la regió de Cesarea de Felip, i preguntava als seus deixebles: «Qui diu la gent que és el Fill de l'home?». Ells respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista; d'altres, Elies; d'altres, Jeremies o algun dels profetes». Ell els pregunta: «I vosaltres, qui dieu que sóc?». Simó Pere li respongué: «Tu ets el Messies, el Fill del Déu viu».

Llavors Jesús li va dir: «Feliç de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho han revelat els homes, sinó el meu Pare del cel! I jo et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meva Església, i les forces del reialme de la mort no la podran dominar. Et donaré les claus del Regne del cel; tot allò que lliguis a la terra quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra quedarà deslligat al cel».

«Jo et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meva Església»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, en la celebració del beat Papa Sant Pau VI, elevem la nostra ànima en una doble acció de gràcies. Agraïment a Jesucrist perquè compleix la seva paraula de romandre amb nosaltres fins a la fi del món (cf. Mt 28,28). Aquesta promesa Déu la compleix a través de la seva Església, mitjançant la seva presència eucarística... Però ho fa d'una manera molt especial a través de la persona del Papa, el "dolç Crist a la terra" (Santa Caterina de Siena). Els coetanis del Papa Montini pogueren palpar la clarividència i la fermesa amb què aquest sant pastor defensà l'Església en temps molt "remoguts".

Agraïment també envers aquest humil pastor que, a voltes romanent ell tot sol —com Jesús a Getsemaní— patí i plorà per l'Església. Ell encarnà la "pedra" sobre la qual el Crist sempre edifica la seva Església, sense que les forces del reialme de la mort la puguin dominar (cf. Mt 16,18). Sant Pau VI assumí l'enorme tasca de conduir, concloure i aplicar el Concili Vaticà II. Els temps canvien i l'Església —tot romanent fidel als seus fonaments— no es queda enrere davant dels nous reptes. Per això, el Papa del Concili vetllà per una exquisida i audaç "posada al dia" de l'Església.

A uns els semblà que feia curt; a altres, que anava massa lluny... Entre mig, l'humil sant Pau VI patint perquè veia —massa vegades, impotent i aïllat— desconcerts i disbarats dins de l'Església. El Papa

Montini fou un màrtir en vida... En la seva senzillesa arribà a dir: «Potser el Senyor m'ha escollit i m'ha posat en aquest servei no tant perquè jo tingui algunes aptituds, o per a què governi i salvi l'Església de les seves actuals dificultats, sinó per a patir una mica per l'Església i resti clar que Ell, i no altres, és qui la guia i la salva». Sí, és el Crist, però Ell compta amb nosaltres: potser que els fidels haguem de comprometre'ns més pel Romà Pontífex, el nostre "sant pare"...

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La vida no pertany a l'home. El sobrepassa perquè ha estat rebuda de Déu. És sagrada. Cap home no pot disposar d'ella segons el seu caprici» (San Pau VI)

- «Pau VI, enmig de dificultats i incomprensions, testimonià d'una manera apassionada la bellesa i la joia de seguir totalment Jesús. També avui ens exhorta a viure la vocació universal a la santedat. No a mitges, sinó a la santedat» (Francesc)

- «El Papa, bisbe de Roma i successor de sant Pere, 'és el principi perpetu i el fonament visible de la unitat, tant dels bisbes com de la multitud dels fidels' (Concili Vaticà II) (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 882)